

Kaas & Brood

Redactie

Mej. E. Scheffers, R. L. du Bois, F.A. Bijlsma, J.H. Daams,
L.H. Mulder, W.A. Nods.

Redactie-adres:

R.L. du Bois, Schipbeekstraat 15^{III}

No 19

21 Oktober

1955

OPGETREDEN ALS REDACTRICE: Mej. E. Scheffers.

SINDS.....

10 APRIL 1953 wordt op een zolderverdieping het eerste Kaas en brood genuttigd. Sindsdien werkt onafgebroken een uitgebreide redactiestaf aan Uw blad. Het kende natuurlijk hoogtepunten. Het moest die begrijpelijkerwijs vaak ruilen voor peilloze diepten. De kronieken vermelden, dat in twee jaar, vijf maanden en elf dagen acht mensen de zetels in de redactiekamers mogen innemen. We gedenken de Heilige Rutger, we gedenken Adriaan Valerius. De eerste vrouwelijke attache deed deze dagen haar intrede, met hobo's en saxofoons verwelkoomd.

Dit nummer brengt verbazing teweeg. Hoe ook Kaas en Brood aan de weg timmert, de eerste, nog nauwelijks geboren, jongen komen uit het ei, en de redactie heeft het nakijken. Ondanks alle goede voornemens, schrijft de redactie niet. Alleen dit sinds. Alleen een nawoord.

Er kwam een eind aan een oude traditie. Jaren lang was het nieuwe jaar een samenstel van vriendelijke, verlegen, onactieve jongens en meisjes. Men trad het nieuwe leven gereserveerd tegemoet. Niets van dit alles dit jaar. En, wees eerlijk, zo kan het ook !

Voor deze ene, volstrekt enige en unieke keer houden wij onze mond verder. O ja, u moet nog even een nawoord lezen. Dat als douane als u lui lekkerland weer verlaat. Deze douane hebt u gehad. U betreedt thans een gebied van Duitse, wereldlijke, sombere, vrolijke, kortom, van nieuwe Olofslitteraturen.

K & B

Hoe Het Ook Kan

Redactie: Mej. R. Fluitsma, J. Kruithof, M. Jansen Schoonhoven, F. Ahlheid.

No 1

21 Oktober

1955

Dit nummer draagt de redactie op aan het Kaas en Broodvolk van Olofspoort, opdat zij ook eens iets van de fijne keuken proeven.

REDACTIONELE IMPRESSIES.

Het is de redactie een groot genoegen de indrukken te kunnen weergeven, die zij in de kennismakingsweek heeft opgedaan.

De oriënteringsavond op Vrijdag 30 September had tengevolge, ~~dat~~ een groot gedeelte van de aanwezigen het er maar op waagde en zich opgaf voor de kennismakingstijd, terwijl het overige deel, blijkbaar beangst door de vermanende woorden van de praeses van de K.M.C. en van de spreker van deze avond, de Heer van Ravenzwaay het beter achtte het vege lijf nog op tijd te redden en zich derhalve niet meer op de sociëteit te vertonen. Degenen, die de sprong gewaagd hadden, wellicht aange trokken door het angekondigde dagelijkse borreltur, werden allereerst onderworpen aan een doorlichting en een daarop volgende mantoux-reactie. Het is de redactie niet bekend, hoeveel gevallen van hersenverzakkingen en hartverkleiningen zijn geconstateerd, maar zij vermoedt dat er in de komende tijd nog vele operaties nodig zullen zijn.

Bovendien schijnt de kennismakingscommissie enkele aspirant-leden te veel van het Olofsserum te hebben ingespoten, tengevolge waarvan zij lichtelijk bedwelmd geraakten. De Olofspoortenaren zelf bleken reeds aan dit serum verslaafd te zijn.

Wij weten, dat genoemd serum in grote hoeveelheden is opgeslagen in de Sociëteit en wij voelen ons geroepen de

leden erop te wijzen, dat matiging van het gebruik ervan dringend noodzakelijk is, dit in verband met onze groeiende liefde voor de Sociéteit. Als het zo doorgaat, zal hij het zeker begeven.

Wij roepen daarom bij deze de aspirantleden op om de Olofspoortenaren tegen zichzelf te beschermen. Laten wij ons toch vooral niet overhalen om mee te doen aan deze quasi-geneeskrachtige bacchanalen.

Wij moeten echter eerlijkheidshalve toegeven, dat Olofspoort zich niet alleen overgeeft aan genoemde materiële uitspattingen. Men schijnt het ook een groot genoegen te vinden om op te staan en zijn stem te verheffen tot een speech. Het wordt meestal een stortvloed van woorden.

Wij mogen erop wijzen, dat dit een zeer gevaarlijk spel is, daar een stortvloed van nature geneigd is bergafwaarts te gaan en we willen Olofspoort hier toch zeker niet beneden Amsterdams peil zien.

Ook de aspirantleden hebben het genoegen gehad hun capaciteiten op dit gebied te tonen. Tevens hebben zij de zangkunst mogen beoefenen.

Tot beide culturele aspiraties van de Olofspoort hebben zij zelfs in het openbaar hun steentje bijgedragen, al is het door toedoen van de K.M.C. tot een farce geworden.

Maar vele dingen worden hun vergeven, want zij hebben ons vergast op erwten soep en wij zijn gek op erwtensoep.

Weet dus wel, Olofspoortenaren, als wij willen blijven, dan is dat alleen maar om de soep.

Mogen wij besluiten met de wens, dat de kennismaking met Olofspoort gevolgd mag worden door een nadere, persoonlijke kennismaking met zijn leden, opdat de Olofspoort voor ons mag worden, om te spreken met de Praeses van de K.M.C., tot een huis, waar men zijn vrienden ontmoet.

HhOK

Eloquentia: Dum tacent, clamant.

Wielervedstrijden: Voor het eerst reed ik mezelf voorbij.

Gedachten, waarmee men ter oriëntatie ging:

Jesses, Jen, d'r vallen toch geen dooie? F.A.

ELINE VERE ONTGROEND.

Half bezwijmeld van het rumoer des wielrenavonds, de ogen geloken, wandelde Eline naar huis. Zij dacht, hoe zij nu al vier dagen ontgroend was geworden in de Olofspoort en huiverde, beseffend, dat geen terugweg mogelijk was: hare liefde tot de More (Moor?) was immers te groot. Hoe had zij hem niet bespied, als hij in de schemering kloek naar de club stapte. Toen het nieuwe cursusjaar aanbrak, werd zij gedroven tot de noodlottige stap: zij meldde zich aan als lid van de Olofspoort, onweerstaanbaar aangetrokken door zijn gitzwarte ogen in 't bleek, melancholisch gelaat. Thuisgekomen - voldaan over haar moedige daad - had zij een partij van een liefdesduet gezongen. De variaties, met lange points d'orgue zwellende draden van juublend geluk uithalende.

O Eddy, daigne m'entendre

Mon âme est à toi sans retour.

Stellig was - zo phantazeerae zij de volgende dagen - de More van oude Engelse adel van het type Eneoldoune of Strathmore. Hoe diep en vol was zijn stem geweest, hoe gevat zijne interrupties tijdens de elocuentia. Thuisgekomen, en omwasend door de stilte beleefde zij nu een verrukkelijke fantasanagorie. Zij stelde zich voor, dat hij morgen enige woorden tot haar zou richten en dat later zij haar lokkig hoofdje aan zijn sterke borst zou leggen, heur sierlijke vingers omstrengelend de zijne. Bijna stervend van weelde bij deze gedachten zakte zij op een pouffe. Een snik van geluk doorwelde haar boezem en zij gevoelde een oneindige rust komen, een blauwe kalmte, een extase van zaligheid. De volgende avond was zij nu ten vijfde male op de sociëteit, gekleed in een bezwijmeldend gewemel van tulle. Heur gazellenogen glansden ongewoon. Maar reeds op de drempel kwam het geroezemoes en de geur ener volksgaarkeuken haar tegemoet. Zij aarzelde, maar doorstak de woelige menigte en vleide zich op een stoel naast de schoorsteen. Zij voelde reeds ene affreuse migraine opkomen. Met doffe blik bezag zij de gereedstaande tafels en de studenten.

Maar plots ontwaarde zij de kale plek op Eddy's hoofd. Wat kon dat beduiden? Het was alsof een ruwe hand de vezelen heurder ziel uiteentreet. Zij hijgde en begroef het koortsig hoofdje in de handen, tot wenens toe verweekt, want plots besepte zij met verpletterende zekerheid: de ontbrekende haarlok bevindt zich in de medaillon van een andere vrouw.

Zij zegde niets meer en toen allen zich al van de tafel verwijderd hadden, zat zij nog daar, haar fijnbezenuwd gestel geheel ontredderd.

Tot dat zij hoorde: "Foet Eline geroyeerd, eruit!" Het was Eddy's stem. Ze verstond zijn spot voor ernst en liet zich toen geheel door de stroom harer smart meeslepen. Een holle snik doorknarste haar keel. "O engel, engel" krijste zij met schorre stem, "Ik bid je, zeg, dat het niet waar is". Maar hij keek haar verbaasd en spottend aan.

Zij vluchtte weg.

Met druipende haren op marmerkouden zwanenhals gekleefd kwam zij thuis en zakte in een weke fauteuil. Zij greep een fotografie, die zij sinds enige tijd op haar bureautje had staan en stak hem in de mond, radeloos, zonder meer de kracht te hebben het anders te vernietigen dan door het te verslinden. Zo, terwijl een sidderende ademtocht haar gehele lichaam doorschokte, kauwde zij, kauwde zij op 't portretje.

Langzaam vloeiende drop na drop 't bewustzijn uit haar. Nog eenmaal flikkerde een zwakke levensvlam in haar op, om toen voorgoed uit te doven.

M.J.S.

PUNTDICHTEN

Oude Manhuis, Olofs- Kinderpoort
Behoren allen tot één soort.

Over de K.M.C.

In het begin der week gevat
Tegen het midden der week nat
Aan het eind der week zat.

WAAR DE U.S.A.-KINDERTJES VANDAAN KOMEN

Philomijntje was aan 't jagen,
Philomijntje joeg een zwijn.
Cupido die wou haar plagen
Strafte haar met liefdespijn.

Philomijn was te beklagen,
Daar de liefde voor een zwijn
Nog niet bestemd was in die dagen
Voor een klein pril maagdelijn.

Ene zeug is in der Lage
(Zeug en zwijn, zei immers Noach
al, gaat samen fijn)
Eens zwijns lusten te behagen
Edoch 't was onvermijdelijk, maar
Philomijntje bleef niet rein.

U zult wellicht nu vragen
Hadden zij kindelijn ?
Ach lieve lezers, tot onze dagen
Zullen er U.S.A.-knorren zijn.

M.J.S.

EINIGE BEMERKUNGEN ZUR IM DEKADENT--KAPITALISTISCHEN
WEST-HOLLAND VORHERSCHENDEN STUDIENBURSCHENSCHAFTEN
IM ZWANZIGSTEN JAHRHUNDERT.

Von:

Herrn Oberhauptgeheimvolksstudienratspräsidenten zu
Bonn, Prof. Dr. Hist. J.B. Sauerbeinli.

Meine liebe Leser und Leserinnen,

Vor einigen Jahrhunderten gab es in vielen Beziehungen ganz eigenartige Studienverhältnisse im West-Niederländischen zusammenklaffenden Universitäts-system.

Bereits war der Amsterdamer Universität auf geheimnisvollen Weise gesprengt worden von jungen studentischen Patrioten, die stolz auf ihre progressive Traditionen und ihr von Kampfeslust übersprudelndes Intellekt, es schon damals verstanden hatten "Waar de schoen wrong" (Vondel, Palamedes II. 5). Das Durchhauen dieses überschwellenen Traditionstumors hat Holland vor viel Elend bewahrt.

Dem in dieser gewaltigen Titanenstreit hat die Burschenschaft Olofspoort sich zur einen festentschlossenen Vorstossgruppe des sich im rosa-sozialistischer Sinne entwickelnden neuen Hollands, gestaltet. Auf rätselhafte Weise schuf sie ihre Kraft durch Freude. Auch die zur idealbewusstseinssteigernden Vorlesungen des jungen begabten Studentenleiters Fekke Bilsma und die **herzverschwelzende Anregungen** der am neuen Leben hangenden, **lyrisch nicht unbegabten und immer liebesvoll lächelnden Hänschen Dolk**, waren hervorspringende Verbesserungselemente in dieser Hinsicht.

Im Stille erdenken wir in der eine das immer Weiblich sanftes-glühende und im andren das sehr mannhaft feuerspritzende lebensbejahende Streitbewusstseins der damaligen niederländischen Jugend.

Die letzten Worte der Hänschen waren: "Ich habe es gern gemacht", und Fekke sagte: "Kinder traget meine Idealen weiter".

ms, rfr

Bonn, Oct. 2155

OP EEN BIERFUIF

Blende....

De lome ladders blobbend bier verlallen
En blubben blef en knollend op de dallen
De drank blebt onder lad gesadder
Tussen het blebbend blub gebadder

RFR&MJS

de gehangene

ik strekte mijn arm uit/maar neen nóg
niet nóg niet/daar hing hij stil roer-
loos/nog lekten wat droppels/traag langs
z'n zijden/wat had mij bezielde wat had mij/
gedreven een impuls en nu dit/ont-
zettend/had ik de trem maar genomen/
dan was ik droog thuisgekomen/en lang-
zaam trok ik de natte regenjas aan

jh

IK WIL EEN OLOFSPOORTER WORDEN

Ik ben te normaal voor het Corps en te
Gek om nihilist te blijven.

Ik wil contact met gekken, maar
Wil mijn kop niet kaal hebben.

Ik wil student zijn en nagekeken worden.

Ik wil gekken op mijn kamer ontvangen om
Mijn burens te tonen, dat ik student ben.

Ik wil een persoonlijkheid worden zonder stropdas.

Ik wil mijn geldgebrek verbergen door te
Doen of ik er niet om geef.

Ik wil als ik op straat loop met een kennis
Gekken dagzeggen.

Ik wil lid worden van een andere wereld om
deze te vergeten.

Laat me Olofspoorter worden.

EINDE VAN HOE HET OOK KAN.

Na.

Een kennismakingstijd van Olofspoort heeft in betere tijden altijd het karakter gedragen van een wervingsactie voor de Koninklijke Marine. Dit jaar zijn we minder tevreden en wel omdat de K.M.C., naar onze mening volkomen ten onrechte, gemeend heeft de boeiende reeks voordrachten over de verschillende takken van dienst bij ons wapen ter zee- die reeds een schone traditie dreigden te worden- niet te moeten voortzetten en in de plaats daarvan een programma voor te schotelen van een vijftal vervelende wedstrijden uit de hoofdklasse betaald voetbal.

Weinig is er dat de harten kan verwarmen van diegenen die zich slachtoffer voelen van dit moorse oktobergrapje, dat vrolijk experimenteel de dolk zette op de borst van hen, die schout bij nacht Rudolf Steiner als enig beschermheer van de kennismakingstijd beschouwen.

Hoewel wij ons hier dus doelbewust in het conservatieve vlak geplaatst hebben en op grond daarvan onze kritiek uiten, menen wij, wanneer wij onze eigen opvattingen enigszins relativeren, de K.M.C. nu ook niet volkomen in het ongelijk te moeten stellen. Al zullen wij, behoudzuchtig als wij zijn, dat wel nooit helemaal begrijpen, toch zal het wel enige zin hebben, het nieuwe revolutionair bij het oude te doen afsteken. Maar een gevaar schuilt er zeker in, als enkelen het oor zouden willen lenen aan het spook van de ontgroening. Dit jaar heeft, goddank, de gematigdheid een onzalige verandering van regime nog verhoed. Voor het overige, mejuffrouw en mijne heren K.M.C.: uw spliterwten waren voortreffelijk.

Laten wij ons thans wenden tot onze aspirant voetballers, inclusief de redactie van Hoe het ook kan, corrector Kruithoff daarbij niet vergetend. Tamelijk onaangenaam is het, dat slechts weinigen door de redactie van HHok waardig gekeurd werden tot een bijdrage aan haar embryonale uitgave. Anderszijds zullen eventuele gevoelens van "non sumus minimi" bij deze uitverkoren lieden de kop ingedrukt worden. Sommige werkstukken verraden vroegrijpe succesjes uit de journalistiek, die geploegd wordt op onze instellingen voor Middelbaar en Voorbereidend Hoger Onderwijs, andere laten een zwoel spoor van puberteitsproblematiek echter zich. Dit vervult ons met wrevel. Wie zijn zij, dat zij gedacht hebben ons op deze wijze zand

vervolg blz. 8a

zand
in de ogen te kunnen strooien? Op schrale
wijze voelen wij onze woede bekoeld, als we
bedenken, dat de publieke opinie in Badhoe-
vedorp, Goes en Rijswijk al deze onwaarchtig-
heden op haar werkelijke merites zal weten te
schatten

K & B

002/55/150
holiwa